

Durmuş Hocaoğlu

Olmaya Devlet Cihanda...

Yeniçağ, “Analiz”., 24 Ağustos 2008, Pazar., s.06
“Analiz” Sıra No: 681; 2008-072; Ağustos-01

YENİÇAĞ

... **bir nefes sıhhat gibi.** Hakîkaten öyle; *en sağlam bilgi teoriden çıkarılan mıdır, pratikten çıkarılan mı* sorusu asırlardır felsefede bitip tükenmez tartışmaların baş mevzûlarından, ancak, hayat pratiği nazarı îtibâre alındığında, tecrübî bilginin ap-ayrı bir değeri hâiz bulunduğu da muhakkaktır: Balın tadı üzerine ciltler dolusu kitap okumak ile bir miktar bal yemek arasındaki fark gibi; sağlık ve hastalık da böyle. Sağlığın iyi, hastalığın ise kötü birşey olduğunu bilmeyen yoktur, lâkin, bu bilgi, avuçlarımız arasında tuttuğumuz sert bir taşın algı bilgisi hâline, ancak, hastalık başa gelince dönüşüyor ve o zaman sağlık denen şeyin ne kadar muazzam bir nîmet olduğu da aynen o taşın algısı gibi netleşiyor. Efendimiz, Peygamberimiz – selât ve selâm O’na olsun – **“İhtiyarlık gelmeden önce gençliğin, hastalık gelmeden önce sağlığın, ölüm gelmeden önce hayâtın kıymetini biliniz”** hadîsini bu sebepten ötürü söylemiş olduğu gibi, Cihan Pâdişâhı Muhteşem Süleymân’ın bu yazıya başlık yaptığım beyti de bu sebepten ötürüdür muhakkak ki: **“Halk içinde müteber bir nesne yok Devlet gibi / Olmaya Devlet Cihan’da bir nefes sıhhat gibi.”**

Bundan otuzbeş sene kadar mukaddem, henüz yirmibeş yaşında tâze evli bir genç iken, hanımla birlikte bir vesîle ile gittiğimiz Vakıf Gurebâ Hastahanesi’nin bir salonunun duvarında nefis bir hüsnü hat ile nakşedilmiş, hemen herkesçe mâlûm olan bu beyti – çok uzun zamandan beri, O’nun makamını *işgal edenler* arasında böyle bir beyti, bırakınız yazmayı, doğru düzgün telâffuz edecek kim çıktı acaba? – temâşâ ettiğimde bu bilgi benim için nazarî bir kıymeti hâizdi esas îtibâriyle, tıpkı Ziyâ Paşa’nın **“Şeb-i yeldâyı münecimle muvakkıt ne bilir / Mübtelâyı gama sor kim geceler kaç saat”** beyti gibi; vâkıa henüz çocukken de ağır bir hastalık geçirmişt看 ama, gençliğin diriliği onu unutturmuştu, fakat ilk defa, olarak menisküs ameliyatından çıktığım günün gecesi, dindirilemeyen zehir gibi sızılarla kıvrandığımda, tecrübî bir bilgi olarak daha bir başka türlü anladım bu iki beytin mânâsını: Hakîten sıhhat gibisi yokmuş, velev ki Cihan Pâdişâhı dahi olsanız, ve hakîkaten gecenin kaç saat olduğunu ancak gama mübtelâ olanlar bilirmiş.

Bu defa da öyle oldu: Bir önceki yazımda, çeyrek asırlık müzmin mîde ağrımın ânîden bastırıp beni bir tam gün kıvrandırmasıyla yazmakta olduğum dil yazılarımın inkita’a uğradığını bildirmiştim; meğerse mîde değilmiş, ve meğerse henüz büyük darbe daha gelmemişmiş. Nitekim, bu yazımın yayınlandığı 28 Temmuz Pazartesi saat 17.00 civârında ağrı yeniden başgösterdiğinde hemen bildiğim ve her ân elimin altında duran mîde ilaçlarına sarıldım; nâfile! Gece saat 23.00’e kadar iki büküm kıvrana kıvrana direndikten sonra, hiç sevmediğim hastahâneye gitmeyi kabûl ettim; gidiş o gidiş, önce,

bir ağrı kesici iğne ile savuşturacağımı sandığım ağrım beni beş gün hastahnede yatırdı ve mde sandığım derdim de safra kesesi ıktı.

Aman Rabbim! Sıhhat denen şey meğerse ne hazne imiş!

Hastahneden biraz da zorlama ile izin alarak çıktım; çünkü hem orada o n için yapılacak fazla bir şey kalmamıştı ve hem de o ortam ayrıca beni çok sarsmıştı; hiçbir şey yiyip içmeden kolda serumla yatmak kolay değil.

O tarihten beri tedvimi başka bir hastahnede tkip ediyorum; şükür ağrım yok, ancak, cidd srette hlsizlik oluştu ve en büyük zararım da birçok okuma ve yazmamı ertelemem oldu; Eylül ay sonuna kadar en az iki adet akademik makale, Ekim sonuna kadar da, uzun zamandır üzerinde çalıştığım bir kitabı bitirmek niyetinde idim; ne yazık ki, evdeki hesap çarşıya uymadı; ne yapalım – zten yapacak birşey de yok - ‘‘sağlık’’ olsun .

şimdi vaziyet şöyle: Hastahnede dört ihtiml üzerinde duruldu: Çamur, taş, iltihap ve tümör - benim o felket ağrım safra kesesinin çamur atmakta olmasından mütevellid imiş. Yapılan ilk tetkikler, tümör ihtimlini şimdilik bertaraf etmiş gözüküyor, ancak, daha detaylı tetkikler kat’ netceyi tyin edecek, belki ayakta ilaçlı tedvi, belki bir ameliyat.

*
**

Vaziyet böyle. şimdilik tekrar gazeteme ve okuyucularıma kavuşmuş olduğum için büyük bir bahtiyarlık içindeyim; inşallah aynı sıkıntılarını ve aynı inkıtları tekrar yaşamam.

*
**

Bu arada, çok sayıda dost telefon ile aradı ve daha daha fazlası da e-posta ile geçmiş olsun mesajı gönderdi ve hl ve ahvlimi sordu. Hepsine mteşekkrim.

*
**

Netce-i kelm, aynı noktaya gelmiş oluyoruz: **Olmaya Devlet Cihan’da bir nefes sıhhat gibi.**

*
**

Yeniçağ’da ilk yazım 25 Ağustos 2003, Pazartesi günü yayınlamıştı, yrın beş yılım dolacak; bugün ise benim doğum gnm: Altmışı doldurup altmışbire giriyorum; ne çabuk geçti bunca sene? Kum saatinin altında ne kadar da kum birikmiş, hiç farkına varmadan ve bu da řu demek ouyor ki, asıl vatanıma avdet etmek için pek fazla birşeyler kalmadı.

*
**

Yoksa hayat bir matriks mi?

Cidd söylüyorum, inanınız: Ben oyle düşünüyorum.

